

اسناد تاریخی در فرمان قتل امام حسین علیه السلام

مقدمه :

در منابع شیعه صدور فرمان شهادت امام حسین علیه السلام توسط یزید، امری قطعی است، اما اینکه در منابع

اهل سنت هم به این موضوع پرداخته شده یا نه؟ سوالی است که به آن پاسخ خواهیم داد.

در میان علمای اهل سنت افراد اندکی همچون عبدالمحیث حنبلي و ابن تیمیه سعی نموده اند از یزید جانبداری

کنند و او را بی‌گناه جلوه دهنند و یا حداقل او را شخصی نشان دهند که توبه نموده اما عده دیگری از علمای اهل سنت

همانند شیعه معتقدند که فرمان قتل امام حسین علیه السلام توسط یزید بن معاویه صورت گرفته است. البته گزارش-

های تاریخی اهل سنت در این زمینه به چند دسته تقسیم می‌شود.

۱- صدور فرمان شهادت قبل از حرکت امام علیه السلام به مکه.

۲- صادر شدن دستور شهادت امام علیه السلام به والی کوفه.

۳- بیان اصل فرمان به شهادت آن حضرت فارغ از زمان و مکان و اشخاص.

صدر فرمان قبل از حرکت امام علیه السلام به مکه

از جمله منابعی که در این زمینه سخن گفته است، کتاب الفتوح ابن عثم کوفی (متوفی ۳۱۴ هـ.ق) است وی

نقل می‌کند یزید طی نامه‌ای به والی مدینه دستور شهادت امام حسین علیه السلام را صادر کرد:

وليكن مع جوابك إلى رأس الحسين بن علي، فإن فعلت ذلك فقد جعلت لك أعنفة الخيل، ولك عندك الجائزة والحظ

الأوفر والنعمة واحدة والسلام.

به همراه پاسخ این نامه سر حسین [عليه السلام] رامیخواهم اگر چنین کردی پاداش خوبی نزدما خواهی

دادشت.

الفتوح، ج 3، جزء 5، ص 18

دستور شهادت امام علیه السلام به والی کوفه

ابن اثیر جزیری یکی دیگر از علمای اهل سنت، پیرامون این که چرا عبیدالله بن زیاد دست به چنین جنایت زده؛

به نقل از وی چنین می نویسد:

أما قتلي الحسين فإنه أشار علي يزيد بقتله أو قتلي فاخترت قته

یزید مرا بین کشته شدن خودم و کشتن حسین مخیر نموده بود و من بین کشته شدن خودم وحسین(عليه

السلام) کشتن حسین (عليه السلام) را انتخاب کردم.

أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن عبد الكريم الشيباني الوفاة: 630هـ ، الكامل في التاريخ ج 3

، ص 474 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت - 1415هـ ، الطبعة : ط 2 ، تحقيق : عبد الله القاضي

قرمانی یکی دیگر علمای اهل سنت، معتقد است یزید به عبیدالله بن زیاد دستور داد که امام حسین علیه السلام

را به شهادت برساند:

و بلغ الخبر الي يزيد فولي العراق عبيد الله بن زياد و أمره بقتل الحسين.

يزيد دستور قتل حسین بن علی را به والی عراق (Ubaydullah) داد .

القرمانی، احمد بن یوسف، المتوفی : 1019، اخبار الدول و آثار الأول في التاريخ، ج 1، ص 320، تحقيق: احمد

حطيط - فهمي سعد، ناشر : عالم الكتب.

ابن اعثم کوفی نیز با بیانی دیگر به شرح این ماجرا می پردازد :

فكتب عبید الله بن زياد إلى الحسين : أما بعد يا حسين ! فقد بلغني نزولك بكربلا ، وقد كتب إلي أمير المؤمنين

يزيد بن معاوية أن لا أتوسد الوثير ولا أشبع من الخبر ، أو الحقك باللطيف الخبر أو ترجع إلى حكمي وحكم يزيد بن معاوية

- والسلام .

عبید الله بن زیاد به امام حسین علیه السلام در نامه ای نوشت : ای حسین ! به من خبر رسیده که در کربلا

منزل گزیده ای، یزید بن معاویه نیز برای من نوشتہ است بر بالشی تکیه ندهم و از نان سیر نشوم [کنایه از اینکه به

سرعت به مساله شما رسیدگی کنم] تا اینکه یا تورا به خداوند ملحق کنم یا اینکه حکم من و یزید بن معاویه را بپذیری.

والسلام .

الفتوح - أحمد بن أعثم الكوفي - ج 5 ص 84-85؛ مطالب المسؤول في مناقب آل الرسول (ع) - محمد بن طلحة الشافعي - ص 400؛ مقتل الحسين، خوارزمي، ج 1، ص 340، محقق : محمد السماوي، ناشر: انوار الهدى، قم، چاپ اول، 1418 هـ.ق.

همانطور که در ابتدای مقاله آمد، ابن اعثم نقل کرد که یزید طی نامه ای به والی مدینه دستور شهادت امام حسین علیه السلام را صادر کرد و در اینجا نقل می کند عبیدالله بن زیاد والی کوفه نیز چنین دستوری داشته است که این خود حکایت از این دارد که یزید نه یک بار بلکه دو بار فرمان شهادت امام حسین علیه السلام را صادر کرده است.

فرمان به شهادت فارغ از زمان و مکان و اشخاص

در گزارش های تاریخی دیگر تنها به ذکر شهادت امام حسین علیه السلام به دستور یزید، اکتفا شده و پیرامون اینکه این فرمان در کجا و نسبت به چه شخصی و یا در چه مکانی صادر شد، سخنی به میان نیامده است.

شمس الدین ذهبی از دیگر بزرگان اهل سنت، دلیل روگردانی و کینه مردم نسبت به یزید را اینگونه توصیف

میکند:

قلت : ولما فعل یزید بأهل المدينة ما فعل، وقتل الحسين وإخوته آلها، وشرب یزید الخمر ، وارتکب أشياء منكرة ،

بغضه الناس ، وخرج عليه غير واحد ، ولم يبارك الله في عمره

به خاطر جرمایی که یزید نسبت به اهل مدینه مرتكب شد [واقعه حره] و به شهادت رساندن [امام] حسین [علیه السلام] و برادرنش و شرایحواری و انجام هر عمل زشت و منکری، مردم کینه یزید را به دل گرفتند و افراد زیادی بر او خروج کردند و خداوند عمرش را مبارک نگردانید.

شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي الوفاة: 748هـ ، تاريخ الإسلام ج 5 ، ص 30، ناشر : دار الكتاب العربي - لبنان / بيروت - 1407هـ - 1987م ، الطبعة : الأولى ، تحقيق : د. عمر عبد السلام تدمري

ابن جوزی نیز به همین مطلب معتبر است با این تفاوت که در ادامه یزید را لعنت می کند؛ چنانچه سبط بن

جوزی (نوه دختری او) به نقل از اساتیدش می نویسد:

و حکى لى بعض اشياخنا عن ذلك اليوم: ان جماعة سألوا جدى عن يزيد فقال ما تقولون فى رجل ولّى ثلاث سنين

ففى السنة الأولى قتل الحسين ففى الثانية أخاف المدينة و اباحها و فى الثالثة رمى الكعبة بالمجانيق و هدمها، فقالوا نلعن فقال

فالعنوه.

بعضی از اساتیدم برای من آن روزی را حکایت کردند که از جد من پیرامون یزید سؤال کردند؛ جدم پاسخ

داد : نظر شما درباره مردی که سه سال حکومت کرد اما در سال اول حسین [علیه السلام] به شهادت رساند و در سال

دوم به مدینه حمله کرد و سه روز [تصرف در جان و مال و ناموس مردم] مدینه را برای سربازانش حلال دانست و در

سال سوم کعبه را با منجیق تخریب کرد؟! آن جماعت گفتند چنین فردی را لعنت می کنیم ، جد من نیز گفت لعنتش کنید.

سبط بن الجوزی الحنفی، یوسف بن قزلوی ، تذکرة الخواص الامة في خصائص ائمة عليهم السلام، صص 291-292، ناشر : مکتبة نینوی الحديثة، تهران.

آری! دوران چهارساله یزید سرشار از جرم و جنایت و وقایع اسف بار بود تا جایی که یعقوبی، تاریخ نگار معروف به نقل از سعید بن مسیب، دوره حکومت یزید را دورانی شوم معرفی می کند:

وكان سعيد بن المسيب يسمى سني يزيد بن معاوية بالشئوم في السنة الأولى قتل الحسين بن علي وأهل بيته رسول

الله والثانية استبيح حرم رسول الله وانتهكت حرمة المدينة والثالثة سفك الدماء في حرم الله وحرقت الكعبة

سعید بن مسیب سالیان خلافت یزید را به سالیان شوم نامگذاری کرد؛ در سال اول امام حسین علیه السلام

و اهل بیت رسول خدا صلی الله علیه و آله را به شهادت رساند؛ در سال دوم به حرم رسول خدا صلی الله علیه و آله هتك حرمت کرد و حرمت مدینه را شکست و سال سوم نیز در حرم الهی [مسجد الحرام] خونها ریخت و کعبه را به آتش کشید.

أحمد بن أبي يعقوب بن جعفر بن وهب بن واضح اليعقوبي الوفاة: 292 ، تاريخ اليعقوبي ج 2 ، ص 253، ناشر : دار صادر – بیروت. عمر رضا کهالة دانشمند اهل سنت پیرامون یعقوبی چنین می نگارد: «وصنف کتبًا جيدة منها تاريخ اليعقوبي» كتابهای نیکویی به رشتہ تحریر درآورده است؛ یکی از آنها تاریخ یعقوبی است.

نتیجه گیری

از مطالبی که گذشت دریافتیم که طبق نظر شیعیان و اکثر اهل سنت فرمان شهادت امام حسین علیه السلام را یزید بن معاویه صادر کرده است بر اساس منابع اهل سنت نه تنها یک بار بلکه صدور فرمان دو مرتبه صورت گرفته است. بنابراین بر کسی پوشیده نیست که مقصراً اصلی در این واقعه اسفناک، شخص یزید بن معاویه است.